

Öppet brev till utrikesminister Carl Bildt och generaldirektören för ISP, Andreas Ekman

Stoppa krigsmaterielexporten till Colombia!

För en tid sedan avslöjade Dagens Nyheter att Inspektionen för Strategiska Produkter (ISP), gett ett positivt förhandsbesked till Saab för att undersöka möjligheten att exportera det svenska radarsystemet Erieye till Colombia.

Enligt svenska regler för export av krigsmateriel bör vi inte sälja krigsmateriel till länder där det förekommer en väpnad konflikt eller där det förekommer grova och omfattande kränkningar av mänskliga rättigheter. Trots detta överväger Sverige export av krigsmateriel till Colombia.

Enligt den Internationella Rödakorskommittén som har mandat under folkrätten att bevaka väpnade konflikter i världen, råder en intern väpnad konflikt i Colombia. Denna konflikt har lett till en humanitär kris i landet och Colombia har, näst efter Sudan, flest internflyktingar i världen. Mellan tre och fyra miljoner colombianer beräknas vara på flykt i sitt eget land.

Alla illegala väpnade aktörer i Colombia använder sig av hot och våld som metod för att nå sina mål. Vad som är ännu värre är att även företrädare för den colombianska staten använder sig av liknande metoder. Enligt FN:s MR-kontor i Colombia (UNHCHR), ökar antalet fall av utomrättsliga avrättningar av civila där militär och polis är inblandade¹. Företrädare för den colombianska regeringen har också vid upprepade tillfällen försökt att undergräva trovärdigheten i det arbete som försvarare av de mänskliga rättigheterna bedriver i Colombia, något som försätter dessa personer i direkt livsfara.

Under de senaste åren har Colombia skakats av ett antal skandaler där såväl poliser som militärer har utpekats och i vissa fall även blivit avstängda från sina tjänster p.g.a. sitt samarbete med främst narkotikakarteller men även paramilitära grupperingar och gerillagrupper. Den 22 maj 2006 skedde till exempel en massaker på tio poliser från en antinarkotikaskvadron samt en civil angivare. Massakern utfördes av ett militärt specialförband som var inblandat i den droghandel poliserna försökte att förhindra.

Antalet fall där poliser och/eller militärer har samarbetat med paramilitärer är så pass stort att de flesta utomstående bedömare² menar att detta är ett strukturellt problem. Samarbetet har varit av skiftande karaktär och omfattning men har i väldigt många fall direkt lett till massaker på civilbefolkning, försvinnanden av oppositionella, MR-försvare, fackföreningsaktiva, journalister, företrädare för offrens organisationer och andra grupper som stör paramilitärernas intressen.

Förutom kopplingarna mellan säkerhetsstyrkor och illegala väpnade grupper, har även högt uppsatta colombianska politiker haft så pass nära samröre med framförallt paramilitära grupper att det lett till juridiska efterspel. För närvarande är drygt 30 kongressledamöter och senatorer gripna för sina band till paramilitära grupperingar och denna siffra stiger nästan dagligen. De flesta av dessa är representanter för de statsbärande partierna i Colombia.

Att betro den typen av regering och den typen av säkerhetsstyrkor med svensk militär högteknologi är inte bara oförenligt med svenska regler för krigsmaterielexport utan även oförenligt med Sveriges biståndspolitik i Colombia och Sveriges politik för global utveckling, PGU.

---

¹ UNHCHR:s årliga rapport för Colombia, 2005, s 11, se även rapporterna för 2006 och 2007

² Se även UNHCHR:s årsrapporter, Amnesty-rapporter om Colombia eller Interamerikanska Mänskörättskommissionens dito

Att tro att Erieye-systemet skulle ”gagna stabiliteten” i landet och kunna användas till drogbekämpning visar på en stor okunskap om den extremt komplexa situation som råder i Colombia och regionen. Förutom ovanstående exempel, kan nämnas att Colombia, Ecuador och Venezuela har brutit alla diplomatiska förbindelser länderna emellan, till följd av en attack mot ett FARC-gerillaläger som Colombianskt luftvapen genomförde på ecuatorianskt territorium i början av mars.

Sverige kan inte vara en partner för fred i Colombia, som du Carl Bildt tidigare har hävdad, om vi samtidigt godkänner export av krigsmateriel till landet. Sverige kan heller inte mena att vi prioriterar mänskliga rättigheter i utrikespolitiken samtidigt som export av krigsmateriel tillåts till en regering som gjort sig skyldig till grova och systematiska övergrepp på dessa rättigheter och som upprepade gånger bidragit till att förvärra situationen för de personer som värnar de mänskliga rättigheternas efterlevnad.

Det är dags att stå upp för den utrikes- och exportpolitik som vårt land säger sig föra genom att stoppa denna krigsmaterielaffär i sin linda.

Undertecknande

Lise Bergh, generalsekreterare Amnesty International, svenska sektionen
Inger Björk, generalsekreterare Forum Syd
Anette Carnhede, ordförande fackförbundet ST
Bo Forsberg direktor, Diakonia
Jesper Hansén, tf generalsekreterare Fonden för mänskliga rättigheter
Steve Jansson, verksamhetsansvarig Civis
Eduardo Villanueva Contreras, ordförande Kristna Fredsrörelsen